

ע"פ 42119/11/17 - טארק זאהדה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 42119-11-17
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

טארק זאהדה
ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

**ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 29.10.17
בת"פ 3351-01-17.**

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהחזקת מכשירי פריצה וסיוע לגניבת רכב ונדון לעונשים הבאים: 14 חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת רכוש שהיא פשע, 4 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת רכוש שהיא עוון ופיצוי לעד בסך 500 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן: על פי האישום הראשון, במועדים שאינם ידועים, החזיק המערער מעל 10 מפתחות רכב, אשר לכל אחד מהם הוצמדה תווית עם פרטי הזיהוי של רכב, היכולים לשמש לפריצה לאותו רכב, ללא הסבר סביר לכך. על פי האישום השני, ביום 10.12.16 הגיע המערער יחד עם אדם נוסף לעיר מודיעין על מנת לסקור את המקום ולהקל בביצוע גניבת רכב מסוים, שתוכננה להתבצע יומיים לאחר מכן. ביום 12.12.16 סייע המערער לנאשם 1 לגנוב את הרכב, בכך שהסיעו לאטליז, בו החזיקו השניים מפתחות מותאמים המיועדים לגניבת רכב, ומשם הסיעו לעיר מודיעין, שם ירד נאשם 1 וגנב את הרכב באמצעות מפתח מותאם, תוך שהמערער עזב את המקום.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול גזר הדין והעדפת האינטרס השיקומי בעניינו של המערער. לחלופין, עותר להטיל עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. לחלופי חלופין, עותר להמתקת גזר הדין שהושת על המערער. לטענת הסנגור, העונשים שהוטלו על המערער סוטים באופן ניכר ובלתי מוסבר מרף הענישה המקובל בעבירות דנן ומהעונש שהוטל על נאשם 1, הכולל 16 חודשי מאסר, חרף השוני בין מהות העבירות, חומרתן והעבר של כל אחד מהנאשמים. עוד נטען כי בגזר הדין אין התחשבות בכך שהמערער שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני תקופה ממושכת של כשנה ללא כל חלון התאווירות, למעט בחגים. כמו כן, הטלת עונש מאסר בפועל תפגע אנושות בהליך השיקום של המערער, בחזרתו לחיים נורמטיביים וביכולתו לפרנס את משפחתו. בנוסף, יש להתחשב גם בכך שהמערער הביע חרטה כנה ולקח אחריות מלאה על מעשיו, ולהתחשב גם בגילו של המערער ובהיעדר מעורבות מצדו בפלילים והעדר הרשעות בעשר השנים האחרונות. הוסף כי המאשימה לא ציינה מתחם ענישה אלא נטען לעונש המותאם לשותף האחר. לבית המשפט נאמר, באשר לשותף ולעונש שהוטל עליו, כי היו קשיים ראייתיים, על אף שבית המשפט לא התרשם מכך, מה עוד שהתמונה שניתנה (זיהוי הרכב) אינה נכונה. בית המשפט הפנה לעבר המכביד של המערער, אלא שמאז 2008 למערער לא היו לו הרשעות, לעומת המעורב האחר שיש לו עבר רלבנטי, כאשר לא הובא בחשבון נושא המרדף שסיכן חיי אדם, ופגיעה ברכב. ביום המשפט נמנע ממתחם עונש לאור כך שלא נקבע כזה בעניין השותף אולם זו טעות והיה מקום וצורך לקבוע מתחם לשם ביעת העונש. למעשה, למערער יוחסה עבירה של גניבת רכב. על כן יש לקבל הערעור ולהקל בעונשו של המערער.

ב"כ המשיבה הפנתה לרישום הפלילי של המערער. נטען, לעניין הטענה בין השוואה של המערער לבין השותף כי בית משפט קמא קבע כי עקרון אחידות הענישה אינו חל מאחר שהיה הסדר טיעון שבא בעקבות קשיים ראייתיים והעונש שהוטל על השותף נמוך מהראוי. וכן, למרות שעקרון האחידות לא חל כפי שציין בית המשפט, נקבע מתחם ענישה על ידי בית משפט קמא ומיקומו של המערער נקבע על הצד הנמוך. כן באה הפנייה לפסיקה התומכת ברמת הענישה שהוטלה על המערער, וכן, הובאה בחשבון תקופת האיזוק. על כן, יש לדחות הערעור.

דין

4. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה.

5. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

המערער הינו יליד 1976, נשוי ואב לילדים. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שאמנם ניתנה בשלב דיוני מתקדם, לאחר שמיעת עדויות התביעה, אך הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. מאידך, לחובת המערער

נזקפת חומרת העבירות שביצע. בית משפט קמא התייחס לכך שצירופם של שני האישומים, מלמד כי המערער קשור לביצוע עבירות גניבת רכב, המתאפיינות בתחכום לא שגרתי, ובכלל זה שימוש מתוחכם במפתחות מותאמים שהוכנו מראש ומיועדים לגניבת מכוניות ספציפיות, ואינם יכולים לשמש לצורך כשר אחר. ודוק, המערער החזיק בלא פחות מעשרה מפתחות רכבים. כמו כן, חלקו של המערער באישום השני הוא מרכזי ומעיד על תכנון מוקדם ותחכום המאפיינים את המערער ושותפיו. לא בכדי קבע בית משפט קמא כי מדובר בסיוע ברף הגבוה, הקרוב לביצוע עיקרי של העבירה. כמו כן, לחובתו של המערער נזקף עברו הפלילי העשיר הכולל גם עבירות רכוש וגניבות רכב. באשר לעונש שנגזר על נאשם 1, אין להקיש ממנו לעניינו, שכן מדובר בעונש שנכלל בהסדר הטיעון עמו, אשר נבע מנסיבותיו המיוחדות של המקרה, ובהן קושי ראייתי שהמשיבה סברה כי קיים לגביו ומצדיק הקלה בעונשו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תשלח עותק פסק דין זה לצדדים.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ח, 03 יוני 2018, בהעדר הצדדים, ובהסכמתם.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד